

צלותא. ובמה מלאכי חבלה תליין מנייהו. שבועה ממנו אנון ותליין מנייהו
שבועין. ובכל רוקיעא ורקיעא אנון מקטרגין ותליין מנייהו עשרה אלף רבוא.
ואי צלותא סלקא שלימא בעטופא דמצנה ותפלין על רישא ודרוקיעא, אתמר
בהו (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וראו מפק.
שם יי אוקמוה דאיהי תפילין דרישא. ומאן דחזו שם יהוה על רישא,
בצלותא דאיהי (יהוה) אדני, מיד בלהון ברחין. הדיא הוא דכתיב, (תהלים
צא) יפול מצדך אלף וגו).

השלמה מההשמות (המשך)

כד נהורא איהו (תהלים ל"ג) רננו צדיקים ביי
ודא דרגא דצדיק חי עלמין ומתמן רנה
וביה פורקנא הדיא הוא דכתיב (ירמיה כ"ג) צמח
צדיק ודאי דאיהו עשיראה וצדיק נטיל
משמאלא ועמודא דאמצעייתא מימינא הדיא
הוא דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.

הא חזי, כל אתון אינון מסטרא דאתון
דאורייתא דכלילן בשכינתא וצדיק
איהו נטיל לשמאלא קץ חי דאיהו יצחק
בהפוך חי עלמין קשיר בשמאלא ושכינתא
תתאה מסטרא דשמאלא אתמר בה והארץ
היתה מסטרא דימינא תוהו ובהו בו הוא
מסטרא דעמודא דאמצעייתא וחשף על פני
תהום דא שכינתא תתאה ומאן גרים ליה (לה)
האי אלא קדשא ברין הוא קודם דברא
עלמא הוה סתים יהוה לבתר אתפשטת ה'
לתתא ואתמר בה והארץ היתה תוהו ובהו
ורזא דמלה אלה "תולדות השמים"
"והארץ בהבראם בה' בראם הרי לך דתוהו
לבושה תוהו.

ובגין דא כי לא המטיר יי אלהים עד לא
הוה נחית נביעו עליה בגין דאדם אין

נחש. ולא ישחית - זה המשחית.
והרבה להשיב אפו - זה אף.
ולא יעיר כל חמתו - זו חמה,
כדי שלא ירדפו אחר התפלה.
וכמה מלאכי חבלה תלויים
מהם. שבועה ממנים הם,
ותלויים מהם שבועים, ובכל
רקיע ורקיע הם מקטרגים,
ותלויים מהם עשרת אלפים
רבוא. ואם תפלה עולה שלמה
בעטוף של מצנה ותפלין על
הראש והזרוע, נאמר בהם (דברים
כח) וראו כל עמי הארץ כי שם
יהוה נקרא עליך וראו מפק.
שם ה' פרשוקה שהיא תפלין של
ראש. ומי שרואה שם יהוה על
הראש בתפלה שהיא אדניי
(יהוה), מיד פלם ברחים. זהו
שכתוב (תהלים צא) יפול מצדך
אלף וגו'.

בשהאור הוא, רננו צדיקים
בה', וזו דרגה של צדיק חי
העולמים, ומשם רנה ובו
הגאלה. זהו שכתוב (ירמיה כג)
צמח צדיק, ודאי שהוא עשירי,
וצדיק נוסע משמאל, ועמוד
האמצע מימין. זהו שכתוב
מימינו אש דת למו.

בא ראה, כל האותיות הן מצד
אותיות התורה שכלולות
בשכינה, וצדיק נוסע משמאל,
קץ חי שהוא יצחק בהפוך. חי
העולמים קשור בשמאל,
ושכינה תחתונה מצד שמאל
נאמר בה והארץ היתה. מצד
הימין תהו ובהו, בו הוא מצד
עמוד האמצעי. וחשף על פני
תהום - זו שכינה התחתונה. ומי
גרם לה את זה? אלא הקב"ה
קדם שברא את העולם היה
אחר כף התפשטה ה' למטה, ונאמר בה והארץ היתה תוהו ובהו, וסוד הדבר - אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם, בה' בראם. הרי לך שהיה לבושה תוהו.

ובגלל זה כי לא המטיר ה' אלהים, עדין לא היה יורד השפע שלה בגלל שאדם אין, שהיה
בעלה נסתר באין. עד שהתפשט ה' מן יהו"ו, שהוא בינה, שהוא מקור השפע, שהיא נקדה